

Tekst: Henry Francis Lyte 1847. Even Nicolaj Marstrand 1915.
Mel.: William Henry Monk 1861

Vær du mig nær! Nu aften sænker sig,
snart mørket råder, vær du nær hos mig!
Når andres hjælp og trøst er intet værd,
du, hjælpeløses hjælp, vær du mig nær!

Snart rinder ud mit jordlivs dag så kort,
al verdens glans og glæde visner bort,
alt står for fald, og alt forandres her;
du, som omskiftes ej, vær du mig nær!

Kom ej med rædsel som den drotters drot,
men mild og blid at læge ondt med godt!
Giv mig hos dig, som har hver synder kær,
trøst for al sorg og savn; vær du mig nær!

Jeg trænger til dig hver en livets dag,
din nåde kun kan sløve Fjendens slag.
Hvem er som du i regn og solskinsvejr
min stav og støtte! O, vær du mig nær!

Med dig ved siden har jeg ingen frygt.
Trods sorg og sygdom er mit hjerte trygt.
Hvor er nu dødens brod, o Herre kær,
og hvor er Helveds sejr, når du er nær?

Når øjet brister, vis mig korsets tegn!
Lys gennem mørket mig til Himlens egn!
Fly, jordisk mulm, for Himlens morgenskær!
I liv, i død, min Gud, vær du mig nær!